

Κυριακή 19η Ἰουνίου 2022

Κυριακή Α΄ Ματθαίου (τῶν Ἁγίων Πάντων).

(Μτθ. 10, 32 – 33, 37 – 38 καί 19, 27 – 30).

«Πολλοί δέ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καί ἔσχατοι πρῶτοι» (Μτθ.19, 30).

Σέ μία Κυριακή πού ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία τιμάει τούς ἁγίους της καί πανηγυρίζει γιά ὅλους τούς πιστούς φίλους τοῦ Χριστοῦ, πού ἀπολαμβάνουν καί προγεύονται τήν αἰώνια μακαριότητα τῆς σωτηρίας, ἔρχεται ἕνας λόγος τοῦ Κυρίου νά βάλει τά ὅρια τῆς ἀληθινῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου: «Πολλοί δέ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καί ἔσχατοι πρῶτοι».

Σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Ἰησοῦ ἡ πρωτιά ἐκτιμᾶται διαφορετικά ἀπό τήν ἀντίληψη τοῦ κόσμου καί διαφορετικά ἀπό τή Σοφία

τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μέ τήν κοσμική νοοτροπία ἡ πρωτιά σχετίζεται μέ τή δύναμη, τή μόρφωση, τόν ὑλικό πλοῦτο, τήν κοινωνική δικτύωση, τήν ἐξυπνάδα, τήν κακή πανουργία, τήν ἐξωτερική ἐμφάνιση, τήν μέ κάθε ἠθικό τίμημα ικανότητα τῆς ἐπιβίωσης. Γιά τόν κόσμο ἄριστος εἶναι ὁ ξεχωριστός ἀνάμεσα στούς πολλούς, αὐτός πού διακρίνεται μέ βάση τή βιτρίνα πού παρουσιάζει γιά τόν ἑαυτό του. Ὁ ταπεινός, ὁ ἀπλός, ὁ ὀλιγαρκής, ὁ τίμιος, ὁ ἐνάρετος, ὁ ἠθικά καθαρός, ὁ ἐσωστρεφής, ὁ σοβαρός καί ἤρεμος, ὁ σεβόμενος τίς παραδόσεις καί τούς διπλανούς του δέν κατέχει ὑψηλή θέση στήν ἀξιοκρατική κλίμακα τοῦ κόσμου. Στίς ἡμέρες μας προβάλλονται οἱ ἄνθρωποι πού κάνουν θόρυβο καί ὄχι οἱ ἄνθρωποι πού ἔχουν περιεχόμενο.

Τοῦτο τό λάθος τῆς ἀξιολόγησης, βεβαίως, ὑπάρχει καί μέσα στήν ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας στίς περιπτώσεις πού ἀπουσιάζει ὁ φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας χάνουν τό ὀρθόδοξο

κριτήριο, τότε κάνουν λάθος αξιολογήσεις. Άνεβάζουν στο βάθος της πρωτιάς τους ανθρώπους που έχουν την εξωτερική εικόνα της ευσέβειας, της επίπλαστης ηθικής καθαρότητας, της επιδεικτικής έλεημοσύνης, της υποκριτικής άσκητικότητας, της ανάδελφης αύστηρότητας, της πεισματικής στειρότητας, της έμμονικής προσκόλλησης στο γράμμα του νόμου, της παρωχημένης παραδοσιακότητας. Οί άνθρωποι δέν κρίνονται από την άληθινή σχέση τους μέ τόν Θεό αλλά από την έντύπωση που προκαλεί ή θρησκευτική συμπεριφορά τους.

Ή Έκκλησία, όμως, θέλοντας νά ξεχωρίσει την άληθινή αγιότητα από την επίπλαστη αγιοφάνεια, παραθέτει αυτό τό λόγο του Χριστού, σύμφωνα μέ τόν όποιο: «πολλοί δέ έσονται πρώτοι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι», για νά μάς διδάξει πώς είναι επικίνδυνο νά έπαναπαυόμαστε πάνω στίς δάφνες που συλλέξαμε για τόν έαυτό μας ή πάνω στά ένδεχομένως καλά σχόλια που άκοϋμε από

τούς άλλους για μᾶς. Ὁ Κύριος μέ κάθε εἰλικρίνεια μᾶς λέγει πώς πολλοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τήν ἀπατηλή ψευδαίσθηση τῆς πρωτιᾶς, θά ἀποδειχθοῦν ἔσχατοι. Ἄλλοι πάλι πού ἔχουν τήν εὐλογημένη ταπείνωση νά θεωροῦν καί νά τοποθετοῦν τόν ἑαυτό τους ὡς τελευταῖο θά ἀναδειχθοῦν ὡς πρῶτοι καί ἄριστοι.

Τό ἀριστεῖο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἀγιότητα. Ἡ ἀγιότητα ὄχι ὡς κατάσταση καταξίωσης καί ἀπόλαυσης ἀλλά ὡς διαδρομή ἀκατάπαυστης συνεύρεσης μέ τό Θεό. Ἅγιος δέν εἶναι αὐτός πού ἔφτασε κάπου. Δέν εἶναι αὐτός πού ἀπολαμβάνει μία ὑποτιθέμενη τελειότητα. Ἅγιος εἶναι αὐτός πού πορεύεται τό δραματικό καί ἔμπονο μονοπάτι τοῦ ἔρωτα μέ τόν Χριστό. Αὐτός πού ἐγκαταλείπει τούς πάντες καί τά πάντα τροπικά καί ἐσωτερικά, γιά νά μή χάσει οὔτε δευτερόλεπτο τήν ἐπαφή του μέ τή μεγάλη ἀγάπη τῆς καρδιᾶς του, μέ τόν Ἰησοῦ. Τέλειος εἶναι αὐτός πού νιώθει τήν ἀτέλειά του καί ζητάει τήν τελείωση ἀπό τόν

Ὑπερτέλειο Λυτρωτή. Πρῶτος εἶναι αὐτός πού πρωτεύει στήν ἀφάνεια καί ἀφήνει τόν ἑαυτό του στό παντοδύναμο χέρι τοῦ Κυρίου, γιά νά τόν ἀνασύρει στήν ἐπιφάνεια, ὅπως ἔκανε ὁ Πέτρος, ὅταν βυθιζόταν στή φουρτουνιασμένη θάλασσα.

Ἀκοῦμε σήμερα τό λόγο τοῦ Θεανθρώπου: «πολλοί δέ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καί ἔσχατοι πρῶτοι» γιά δύο λόγους. Ἐάν αἰσθανόμαστε πρῶτοι, νά ἀνησυχήσουμε. Ἐάν αἰσθανόμαστε τελευταῖοι, νά ἐνισχυθοῦμε. Ἐάν κρινόμαστε ἀπό τούς ἀνθρώπους, νά ἀδιαφορήσουμε. Ἐάν ἐπιβραβευόμαστε ἀπό τόν ἑαυτό μας, νά μετανιώσουμε. Ἐάν ὀδηγούμαστε ἀπό πνευματικό, νά χαροῦμε. Ἐάν ὀδηγούμαστε ἀπό τόν ἑαυτό μας ἢ ἀπό τόν κόσμο, νά ξυπνήσουμε, διότι κινδυνεύουμε. Ἐάν νομίζουμε ὅτι ἀριστεύσαμε, νά ξανασυγκριθοῦμε ὄχι μέ τούς συναμαρτωλούς διπλανούς μας ἀλλά μέ τούς ἀγίους τῆς πίστεώς μας, μέ τήν Παναγία Θεοτόκο καί μέ τόν Τρισάγιο Θεό μας.

Ὁ Κύριος μᾶς χαρίζει τό σύντομο διάστημα τῆς ζωῆς μας, γιά νά πρωτεύσουμε καί νά καρποφορήσουμε στόν πνευματικό ἀγώνα. Μᾶς διαθέτει ἡμέρες παρουσίας πάνω στή γῆ, γιά νά προκόψουμε πνευματικά καί νά κατακτήσουμε τόν οὐρανό. Μήν ἀξιολογοῦμε τόν ἑαυτό μας κατά τόν κόσμο. Ἐάν μετράμε τίς ἐπιδόσεις μας σύμφωνα μέ τόν Ἐνσαρκο Λόγο καί ὑπακούσουμε στή φυσική μας ἀνάγκη νά μείνουμε ἔνωμένοι μαζί Του, τότε θά πρωτεύσουμε καί θά ἀριστεύσουμε στή δόξα τῆς θεογνωσίας, στή χαρά τῆς θείκης παρουσίας καί στήν ἀτέλειωτη παρηγοριά τῆς αἰώνιας σωτηρίας μας. Ἀμήν.